

РЕШЕНИЕ

№ 547

гр. Пловдив, 28.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Светослав Н. Узунов

при участието на секретаря Марина П. Малинова
като разгледа докладваното от Светослав Н. Узунов Административно
наказателно дело № 20235330200514 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 58д и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба на „Заложна къща Дарк Груп“ ООД против
Наказателно постановление № 683638- F673738/23.12.2022г., издадено от
Началник на отдел „Оперативни дейности“-Пловдив, с което на „Заложна
къща Дарк Груп“ ООД, ЕИК *** е наложена имуществена санкция в размер
на 500 лв. за нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 2 от Наредба Н-18/13.12.2006г. на
МФ вр. чл. 118, ал. 4, т. 1 от ЗДДС.

С жалбата и в съдебно заседание се излагат конкретни съображения за
незаконосъобразност и неправилност на обжалваното наказателно
постановление и се моли за неговата отмяна. Претендират се разноски.

Въззиваемата страна чрез процесуалния си представител в съдебно
заседание взема становище за неоснователност на жалбата. Претендира
разноски. Прави възражение за прекомерност.

Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок (НП е връчено
на 04.01.2023г., а жалбата е подадена на 18.01.2023г., от процесуално
легитимирана страна, против акт, подлежащ на обжалване по съдебен ред,
поради, което се явява процесуално допустима и подлежи на разглеждане по
същество.

Съдът като се запозна с приложените по делото доказателства, обсъди доводите изложени от страните и служебно провери правилността на атакуваното постановление, намери, че са налице основания за неговото потвърждаване по следните съображения:

От събраните по делото доказателства се установява следната фактическа обстановка:

„Заложна къща Дарг Груп“ ООД стопанисвало обект – заложна къща, находяща се в гр. Пловдив, на бул. Руски № 119. На 26.08.2022г. в 09,45ч. била извършена проверка на обекта от служители на НАП. В хода на извършената проверка се установило, че в обекта липсвал паспорт на наличното на мястото фискално устройство Datecs DP-150 KL с ИН на ФУ *** и ИН на ФП ***, като такъв не бил представен на проверяващите. Дубликат на същия бил представен в последствие на 30.08.2022г. от представител на дружеството. С оглед на така констатираното, на 30.08.2022г. бил съставен от св. П. АУАН № F673738, а впоследствие въз основа на него било издадено и обжалваното наказателно постановление.

Посочената фактическа обстановка се установява от разпита на актосъставителката П., която в съдебно заседание категорично потвърди констатациите от АУАН. Фактическата обстановка се установява и от приложените по делото писмени доказателства. Извършената проверка е протоколирана надлежно в Протокол сер. АА № 0120285/26.08.2022г., в която изрично е посочено, че при същата не е бил представен процесният паспорт на фискалното устройство. Видно е от Протокол сер. АА № 0120287/30.08.2022г. че дубликатът на същия е бил представен именно тогава. От жалбоподателя не се излагат твърдения, нито се представят доказателства, опровергаващи горното, както и за причината паспортът да не е бил в обекта. По отношение на стореното в съдебното заседание възражение в хода на устните състезания за евентуалната му липса поради даване на ФУ в случай на ремонт следва да се посочи, че липсват каквито и да е доказателства това да е било така, още повече, че в Протокола от 26.08.2022г. изрично е посочено, че фискалното устройство се е намирало в обекта.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

От приложената по делото Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020г. се

установява компетентността на административно наказващия орган – т. 1.3. и на актосъставителя – т. 2.1.

При съставянето на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя. Фактическата обстановка, изложена в АУАН, изцяло кореспондира на тази посочена в НП. Както в АУАН, така и в НП подробно са изброени съставомерните обективни признаци на допуснатото нарушение и нарушените правни норми. Спазени са законоустановените реквизити на АУАН и НП

При съставянето на АУАН и издаването на НП не са нарушени сроковете по чл. 34 ЗАНН. АУАН е издаден на 30.08.2022г. за нарушение, извършено на 26.08.2022г., а НП - на 23.12.2022г., тоест преди изтичане на давностните срокове, предвидени в чл. 34 ЗАНН. АУАН е съставен в присъствие на представител на жалбоподателя – неговия управител Н.И..

Съгласно чл. 42, ал. 1, т. 2 от Наредба Н-18/13.12.2006г. на МФ, издадена на основание чл. 118, ал. 1, т. 4 от ЗДДС, лицето по чл. 3 със стационарен търговски обект съхранява в търговския обект: паспорта на ФУ, с изключение на случаите по чл. 14, ал. 3 и чл. 50, ал. 6. В случая дружеството се явява лице по чл. 3 от Наредба Н-18/13.12.2006г. на МФ (аргумент за това е и чл. 29, ал. 4 от Наредбата), като за него отсъстват и някои от изключенията по чл. 4 от Наредбата. Безспорно се установява и че жалбоподателят не е съхранявал в стационарния си обект на бул. Руски № 119 паспортът на намиращото се в този обект фискално устройство - Datecs DP-150 KL с ИН на ФУ *** и ИН на ФП ***. Липсват и твърдения или доказателства да са били налице някои от изключенията по чл. 14, ал. 3 и чл. 50, ал. 6 от Наредбата, съответно в този момент паспортът да е бил предоставен на БИМ за извършване на експертиза на ФУ за съответствието му с одобрения тип или ФУ да е било предоставено за ремонт заедно с паспорта.

При така посоченото, правилно административнонаказващият орган е счел, че е налице извършеното административно нарушение.

Приложена е правилната санкционна норма – чл. 185, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗДДС. Наложена санкция – имуществена санкция в размер на 500 лв., се явява минимално законово предвидена, поради което и същата не подлежи на редуциране.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че случаят е маловажен по смисъла на чл. 28 ЗАНН

За да се счете, че случаят е маловажен следва да се констатира, че степента на обществена опасност както на деянието, така и на дееца е по-ниска от обичайните за подобни нарушения.

Според настоящия състав конкретното нарушение е такова, което разкрива типичната, а не по-ниска степен на обществена опасност за подобен вид нарушения, по следните аргументи:

На първо място от жалбоподателя, нито са изложени доводи, нито са представени доказателства да са налице някакви обективни причини, поради което паспортът да не бъде в обекта, а наличието на такива обективни причини съдебната практика е извела като едно от типичните обстоятелства, които обуславят по-ниска степен на обществена опасност на деянието.

Не може да доведе до извод за маловажност на деянието обстоятелството, че нарушението е за първи път. Това обстоятелство е изрично съобразено от законодателя, който е предвидил по-леко наказуем състав за нарушители, които са извършили еднократно нарушението от тези, при които това се повтаря, чрез въвеждането на нормите на чл. 185, ал. 5 и ал. 4 от ЗДДС. В тази връзка неоснователно се явява и възражението, че не се касае за нарушение, свързано с неотразяване на приходи, доколкото законодателят изрично е предвидил по-тежка наказуемост за този вид нарушения, видно от нормата на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, съответно по-лека наказуемост за нарушенията, при които липсва неотразяване на приходи и която е била съобразена от административнонаказващия орган при определянето на имуществената санкция. Без значение са и изрядността и техническата изправност на фискалното устройство, доколкото в случая не е ангажирана отговорността на дружеството за такива обстоятелства, за да може същите да имат отношение към процесното деяние.

Следва да бъде съобразено и още едно обстоятелство - в случая е наказан не управителят на ЮЛ, а е наложена имуществена санкция на самото ЮЛ. За разлика от отговорността на физическите лица, за чието ангажиране трябва да се установява вина, било то и под формата на небрежност, отговорността на ЮЛ, е обективна, безвиновна, като за нейното ангажиране е достатъчно да се установи наличие на правно валидно задължение и неговото

изпълнение, като не е необходимо да се изследват причините и мотивите за извършване на нарушението.

Не на последно място съдът съобрази, че действително се установява, че 4 дена по-късно дубликат на паспорта е бил представен на органите на приходите. Същото обаче не санира извършеното нарушение, доколкото задължение на търговеца е държи паспорта на ФУ, освен ако не са налице изрично предвидените в закона предпоставки същото да се намира на друго място, тъй като при липсата му практически с е лишават проверяващите от достъп не само до данни на фискалното устройство, но и до операции, ремонти, въвеждания на фискалната памет, фискалния принтер, свързан с устройството и др., за които проверяващите не разполагат с данни, понеже паспортът не е бил съхраняван в търговския обект – в този смисъл е и Решение № 1550 от 21.10.2021 г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 954/2021 г. Отделно от това, съдът няма как да игнорира и обстоятелството, че представеното впоследствие представлява именно дубликат на паспорта на ФУ, тоест с аргумент от чл. 21, ал. 3 от Наредба Н-18/13.12.2006г. на МФ, фактически вече се е случило оригиналният паспорт да е бил загубен, повреден или унищожен, което индицира на едно трайно установено поведение на negliжиране и проявяване на небрежност по отношение на същия, явяващо се също аргумент за неприложение на чл. 28 от ЗАНН – в този смисъл е и Решение № 281 от 10.12.2021 г. на АдмС - Велико Търново по к. а. н. д. № 10184/2021 г.

Всичко гореизложено налага извод, че нарушението не е с по-ниска степен на обществена опасност от типичните нарушения от този вид. Нещо повече, наложеното наказание в минимален размер изцяло съответства на степента на обществена опасност на деянието и дееца.

В този смисъл е и съдебната практика на административните съдилища в страната при сходни случаи на нарушения от този вид - Решение № 87 от 2.06.2022 г. на АдмС - Перник по к. а. н. д. № 81/2022 г., Решение № 428 от 28.04.2022 г. на АдмС - София област по к. а. н. д. № 247/2022 г., Решение № 39 от 26.02.2021 г. на АдмС - Ловеч по к. а. н. д. № 232/2020 г., Решение № 1017 от 31.07.2020 г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 1010/2020 г. и др.

С оглед на изложеното, процесното наказателно постановление се явява правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

По разноските:

С оглед на крайния изход на спора, разноси се дължат от жалбоподателя на въззиваемата страна. На основание чл. 63д, ал. 5 ЗАНН вр. чл. 37, ал. 1 ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определи да бъде присъдено възнаграждение в размер на 80 лв. за осъществената защита от юрисконсулт, като съобрази фактическата и правна сложност на делото и вида и количеството на извършената дейност.

По аргумент от т.6 от ДР на АПК, вр. чл. 63д, ал.5 ЗАНН, вр. чл. 27 ГПК, разноските следва да се присъдят в полза на юридическото лице, разпоредител с бюджетни кредити, в чиято структура е включен наказващият орган. В случая на основание чл.2, ал.2 ЗНАП това се явява Националната Агенция по приходите.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 683638-F673738/23.12.2022г., издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“-Пловдив, с което на „Заложна къща Дарк Груп“ ООД, ЕИК *** е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 2 от Наредба Н-18/13.12.2006г. на МФ вр. чл. 118, ал. 4, т. 1 от ЗДДС

ОСЪЖДА „Заложна къща Дарк Груп“ ООД, ЕИК ***, да заплати на Националната Агенция по приходите на основание чл. 63д, ал. 5 ЗАНН вр. чл. 37, ал. 1 ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ разноси в настоящото производство в размер на **80** лв. за защита от юрисконсулт.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивски Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____